

oplæse: „Ved Licitationen over Bregninge Skolehjem var De den lavestbydende paa Murerarbejdet med 63,956 Kr. Jeg har imidlertid Grund til at antage, at De har regnet fejl, og vil derfor ikke indstille Deres Bud til Antagelse, før De endnu en Gang har overvejet og undersøgt denne Sag. Under alle Omstændigheder maa jeg forlange, at De, forinden det approberes, stiller en Kaution paa 13,000 Kr.“ Jeg skal bemærke, at 13,000 Kr. var en særlig stor Kaution, men i og for sig var der vel ikke noget at sige dertil. Naar Arkitekten virkelig mener, at denne Entreprenør har regnet fejl, saa at det maa ende med Underskud for ham, er det ganske naturligt, at han er forsigtig og forlanger en større Kaution. Den vedkommende lavestbydende Entreprenør rejser saa ind til Arkitekten for at tale med ham. Arkitekten udtaler, at han maa da ikke tro, at de øvrige bydende havde gjort Regning paa at tjene 10,000 Kr. Nej, de var sikkert gaaet ud fra, at den højeste Fortjeneste kunde blive et Par Tusind Kroner. Hvis han fik Arbejdet, vilde han altsaa sætte 10,000 Kr. til, og det vilde man ikke have. Der var i Byen et Byraadsmedlem, som havde haft en Del med vedkommende Murermester at gøre tidligere, idet han var Formand for Bygningsudvalget, for hvilket Murermesteren havde udført et større kommunalt Bygningsarbejde til ca. 100,000 Kr. Da vedkommende skulde til Kjøbenhavn, fik Entreprenøren ham til at gaa op til Arkitekten for endnu en Gang at tale med ham om denne Sag. Arkitekten sagde ogsaa til ham, at denne Mand jo maatte sætte de 10,000 Kr. til, og det vilde Professoren ikke have. Altsaa er det udelukkende etiske Hensyn, der have gjort sig gældende; man syntes, at det var Synd, at denne Mand skulde sætte Penge til paa Statens Arbejde. Ved sit Besøg hos Arkitekten havde han imidlertid faaet udleveret en ny Tilbudsliste, for at han, hvis han skulde komme til det Resultat, at han havde regnet fejl, saa kunde give et nyt Tilbud, saaledes som det allerede var blevet tilladt ham i Arkitektens Skrivelse. Han regnede saa igen Tilbudet igennem, men kom til det Resultat, at han meget godt kunde paa-tage sig Arbejdet for den Sum, hans Bud

lød paa. Man havde forlangt en Kaution af 13,000 Kr., og den sendte han ind sammen med det fornyede Tilbud, eller rettere, han sendte 14,000 Kr. i Kreditforeningsobligationer, idet han ikke havde faaet Svar paa sit Spørgsmaal til Direktionen, om den ønskede denne Kaution i Obligationer, beregnede til pari eller til Dagens Kurs. For at være sikker paa at være ved den rette Ende, sendte han altsaa 14,000 Kr. i Kreditforeningsobligationer. Han fik imidlertid sit Pengebrev og alt uaabnet tilbage, og Arbejdet blev givet til den næstlavest bydende, altsaa rimeligvis ogsaa til den tredielavest bydende, som vistnok var i Kompagni.

Medens Direktionen nu saaledes overvejede, om den kunde bringe det over sit Hjerte at lade denne Mand udføre Arbejdet for det laveste Bud, altsaa ca. 64,000 Kr., var der imidlertid foregaaet et og andet. Den samme Dag, Entreprenøren havde faaet den første Skrivelse fra Arkitekten om, at han havde regnet fejl, men at han skulde faa Lov til at gaa det igen, kom den næstlavestbydende til ham og tilbød først 1,000 Kr., saa 1,500 Kr., senere paa Dagen 2,000 Kr., og ved et tredje Besøg 2,500 Kr. samt 4 Dage efter 3,000 Kr. og endelig 3,200 Kr., hvis han vilde tage sit Bud tilbage. Jeg nævner dette, saaledes som Entreprenøren har anført det i sin Dagbog med Hensyn til disse Besøg, og jeg antager ikke, der er Grund til at tvivle om, at hans Tal og Op-givelser er rigtige. Han fik Dagen efter et nyt Tilbud paa 3,500 Kr., og samtidig meddelte man ham, at den paagældende næstlavest bydende yderligere skulde udbetale til andre Murestre, som havde givet Tilbud, 5,500 Kr. til Deling. Denne Akkord havde en Del af dem truffet, og den er nok heller ikke ubekendt. Andre, som ikke fik Arbejdet, skulde altsaa have denne Sum af den, som fik det. Den næstlavestbydende beklagede over for Entreprenøren, at man ikke havde tænkt sig, at han vilde byde, eftersom man i det hele slet ikke havde ventet noget Tilbud fra hans By. Ellers kunde han være kommen ind i Akkorden og havde kunnet faa sin Del af Erstatningen. Forholdet har altsaa været det, at medens Direktionen og Arkitekten